

oli et Pileam moistis nende sannade peäle
weel middagi wastada / et ta kulis lojust
râkivad ; ommerige ütles ta jälle eesli was-
to : Ma lõõn sind sepârrast / et sa mind
olled naernud ; olleks agga mõõk mo kâes-
suis tappaksin minna sind seie samina poika
ârre. Efel agga hakkas teist korda râki-
ma ja Pileami wasto sedda wisi ütlemä :
Eks minna ei olle so wanna tru esel / mis
peäl sa tänneni ikka sõitnud ? ons mul
ial se wiis olnud nenda sulle tehha kui praes-
ga esimest korda ? Pileam ei woinud
muudo õõlda kui sedda / et se õige kûl / ja
et temmal ellades ni pahha ammet olnud
kui nüüd sedda puhko. Et agga Pileam
sedda õiget tarkust sest asjast piddi sama /
suis teggi Jummal isse temma silmad lahti /
et ta sai nähha kuidä Jehowa Ingel oli
tee peäl seiswas ja palja mõõgaga eeslit keel-
mas / et ta ei sanud eddasi. Sai Pileam
sedda suurt aulist nõõgo näinud / suis häitis ta

ni kohhe silmili mahha ja kummardas Ted-
da. Jehowa Ingel hakkas siis râkima ja
ütlemä Pileami wasto : Mikspârrast olled
sa omma eesli nüüd kolm korda lõnud ?
Sinna pead teädma / et minna ollen wâl-
jatulnud sedda keelma / sest se te lähkâb
minno eest kõrwale : Sest se tulli / et
kui esel mind nõggi / temma minno eest
hakkas kõrwale minnema sinno õrnekis /
sest kui lojus ei olleks mitte kõrwale läinud /
suis olleks sul ots peäl olnud / ja esel olleks
ellusse jäänud. Pileam wõttis siis ennast
wabbandada ja andeks palluda / sest et ta
mitte es olle teädnud / et Jehowa Ingel ta
wasto tee peäl seisnud ; temma kâstis ka
warsti jälle taggasi minna , kui se ei pid-
dand mitte Jummalä melepârrast ollema :
Ingel agga wastas ja ütles / et ta piddi
kûl minnema / agga ei muud ühtegi tegge-
ma / kui agga sedda / mis Jehowa tedda
piddi kâstima râigida. Semma lâks siis Pi-
leam /